

Předsezónní 2016

aneb

... třetí výjezd...

Předsezónní 2016

Třetí výjezd, 7. února

A máme tu další výjezd který nenajdete v kalendáři akcí. Je to proto, že se venku udělalo mimořádně hezky,

a tak by bylo úžasné, se jet někam projet. Podařilo se mi k této akci zlákat také Kachnu z Berouna. Přestože není žádné vedro, i on usoudil, že by to chtělo malinko prohnat svého železného oře.

Takže co s tím provedeme? Uděláme to takto: já použiju jeden z ranních vlaků směrem na Beroun, kde se setkám s Kachnou, a pak společně pojedeme někam do berounských lesů. Akci povede Kachna, protože je místní.

A jak řekli tak udělali.

Vlak mi jede krátce po osmé hodině a tedy není příliš času na přípravy. Naštěstí, díky předešlému výjezdu, který skončil před čtrnácti dny, mám vlastně vše připraveno. Nebo jinak. Nějak se mi ještě nepodařilo vybalit. Takže uchopit svačinu, oblíknout se, vyvézt svého elektrooře na světlo boží a tradá na nádraží.

Venku je opravdu pěkně, svítí slunce, jízda začíná do kopce. Kupodivu však nepotřebuji ani trošku elektřiny k tomu abych vyjel až na vrchol Francouzské ulice, odkud se už pak jede jen z kopce až k nádraží. Silnice jsou prázdné nikdo nikam nejezdí nikdo nezdržuje nikdo neotravuje a tak jsem za přibližně deset minut přímo na nástupišti odkud odjíždí vlak. Jsem to trošku brzo ale nevadí. Víme jak to chodí se směrem na Beroun. Nejsem jediný kdo bude chtít letos, v tuto ještě zimní dobu, vyjet.

Jsem na vlakován. Jsem tu úplně první. Krásně jsem se usadil a jen jsem se uvelebil, byly tu další dva cyklisté. Trochu nevraživě koukali na můj stroj, ale chápali, že jsou druzí. Poloprázdný vlak se rozjel. Na dalších stanicích se ukázala moje obava o místo ve vlaku být správnou. Cyklistů se snažilo do vlaku dostat opravdu velmi mnoho. Avšak někteří s vyloženým neúspěchem. Na místa vyhrazená pro přepravu jízdních kol a kočárků se nevešli a průvodčí byla neoblomná. Mimo tato místa se kola převážet nebudou.

Za necelou hodinu vystupuju Berouně. Kachna už na mě čeká, a tak se vydáváme na cestu. Cestou sem však někdo ukradl pěkné počasí. Tady se válí mlha a je pošmurno. Nevadí, stejně jedeme.

Za pár minut opouštíme Beroun,

a jede se docela dobře. Cestou si povídáme ovšem možným, ze všech možných témat. Je zkrátka poznat, že jsme se dlouho neviděli. Pomalu se vylepšuje počasí a začíná svítit slunce.

A to je prý ten nejvhodnější okamžik, kdy sjedeme ze silnice a budeme pokračovat polními cestami.

Radikálně se snižuje rychlost postupu, protože terén není nejsušší pročež poněkud klouže.

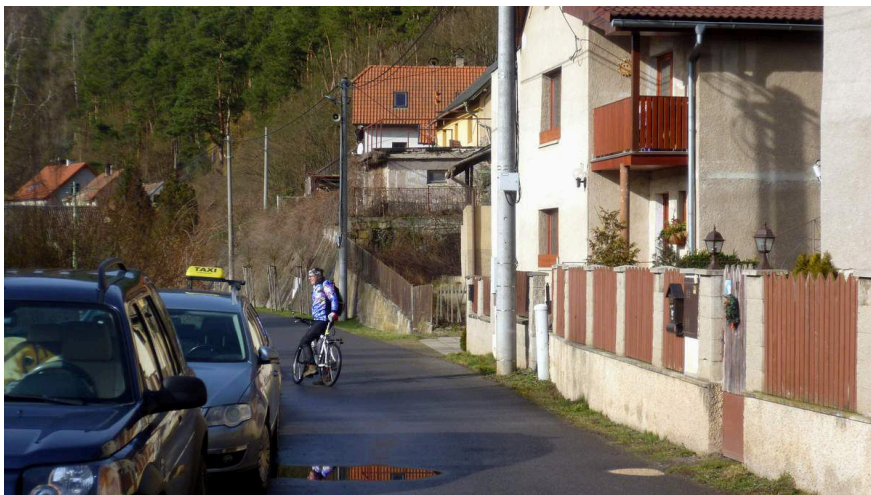

Zejména ve spojení s mými neprůraznými plášti. Jsou sice skvělé, ale určeny pro asfalt. A i tam za mokra kloužou.

Jedeme krásnou před jarní krajinou, slunce svítí, teplo vypadá jinak, jedeme pomalu, v klidu, zato však pořád vpřed. Neděje se nic, co by stálo za záznam.

Dojeli jsme na břeh potoka, který potřebujeme zdolat. Je tu brod. Musím přiznat, že se mi do vody v tomto ročním období rozhodně nechce. Zatímco Kachna neohroženě vyjel do živlu a za pár sekund drkotání po šutrech skrytých pod hladinou z něho na druhé straně šťastně vyjel, já hledám jinou, poněkud schůdnější, variantu. Netrvá dlouho, a mám ji. Kousek zpátky proti proudu je něco jako lávka. Použil jsem ji a dostal se na druhý břeh suchým kolem. Kachna nad tím kroutí hlavou a vypráví co si o nějakém stáří. Pokusil jsem se mu vysvětlit, že mám obavu z proklouznutí kola ve vodě vlivem klouzající ho pláště a následného pádu do vody. Kachna a nad tím kýve hlavou a dodává že stárnu. No dobrá, možná na tom něco je. Ale co je čtyřistapátnáct let za stáří? Jedeme dál.

Zdá se že právě končí dobrodružná část tohoto výjezdu. Vyjeli jsme na silnici.

Rychlost přejezdu se zvýšila. Kolem je krásná předjarní krajina, svítí slunce, je o dost tepleji než na začátku výjezdu. Dojeli jsme do Skryjí, kde nás čekal oběd. Hodinku jsme si krásně odpočinuli a pak pokračovali podle toho jak to Kachna vymyslel. A nevymyslel to

zrovna nejhůře. Dále jsme pokračovali poněkud kopcovitým terénem, pořád po asfaltu a skoro pořád v lese. Samozřejmě nechyběl úsek terénem.

A to už sjíždíme dolů k řece do Žuloukovic, dále pak po cyklostezce do Nižboru a pak po silnici do Berouna. Nijak nespěcháme, jede se velmi pěkně, za celou dobu jsem nepoužil elektropohon. Což je docela smutné, na to že to měl být další test motoru a celé výzbroje kola. Na druhou stranu mě těší, že jízdu zvládám za své. Vezmeme-li v úvahu můj minulý rok tak těžce zkoušený zdravotní stav, jsem překvapen, jak dobře na tom jsem.

V Berouně jsme krátce po sedmnácté hodině. Sil mám dost, z baterie nechybí ani watt, mám za to, že zbytek cesty do Prahy dojedou kolmo. Loučím se s Kachnou a slibujeme si, že jakmile to jen trochu půjde, pojedeme zase. Dnešní výjezd byl velmi pěkný. Nabírám směr Praha. Cestou není žádné převýšení kromě asi patnáctimetrového vyhoupu u jeskyně Alkazar a nájezd na most v Mokropsech.

Najíždím na stezku a zvolna se šinu Praze. Stále za své, bez motoru. Za pár minut jsem u onoho kopečku u Alkazaru, a právě jsem se rozhodl, že vyzkouším motor. Těsně pod nájezdem na koberec jsem vyšlápl a vzala za rukojeť zrychlovače. V ten okamžik jsem měl dojem že mě někdo zezadu nakopl. Kolo vyrazilo proti svahu a než mi úplně došlo co se stalo, přehouplo se přes jeho hranu. Tehdy to

byl fofr! Tak to by stačilo, nebudeme motor moc dráždit. Pouštím ovladač a kolo zpomaluje na obvyklou rychlost

Pak jsem pokračoval po stezce zase bez motoru, přes Srbsko, Karlštejn, Hlásnou Třebaň, přes lávku do Zadní Třebaně, pak přes Řevnice, Dobřichovice, a Všenory na děrovaný most. Nájezd na něj je opět vítám jako možnost otestování motoru. A tady musím přiznat, že se ne úplně zadařilo.

Nájezd na most začíná ostrou levou zatáčkou 45 stupňů, šířka panelové cesty 150 cm, uprostřed zatáčky vertikální zlom směrem vzhůru, přibližně 20 stupňů. Najet do tohoto všeho je i za denního světla a příznivých podmínek velmi náročné. A protože je únor, krátce před osmnáctou hodinou, je tma jako v pytli. Mám sice rozsvícena velmi silná světla avšak pro odhad rychlosti a začátku manévru vůbec nijak nepomáhají. A tak se stalo že jsem rychle pochopil, že se mezi zábradlí nevejdu. Vzal jsem tedy za brzdy a velmi rychle zastavil. A protože je zde opravdu velmi úzko, není možné manévr dokončit jinak, než že couvnu, a celý nájezd zopakuji.

Ano, už je to v pořádku. Jsem mezi zábradlími nájezdu, a беру за зрычловач. Kolo vyrazilo a za dvě sekundy jsem na mostě. Rychle pouštím ovladač a беру за brzды. Mezi nájezdem a mostem je přibližně 60ti stupňový úhel doprava. V této rychlosti se tam rozhodně nevejdu. Brzdy zafungovaly skvěle, pláště nepodklouzly a tak jsem manévr, sice kostrbatě, ale dokončil.

Samotná jízda po mostě nepřináší nic mimořádného. Je tma a směrem dolů skrz pororošty není nic vidět. Avšak na konci mostu mě ještě čeká test šikovnosti. Pro opuštění mostu je třeba na přibližně dvoumetrové šíři cesty zatočit asi tak o 100 stupňů doprava a zároveň prudce zabrat, protože cesta pokračuje velmi příkře vzhůru. Pokud jedu na výpravním kole, řeším to tak, že při vjezdu do zatáčky podřadím na nejlehčí převod který mám, a těsně po zatočení zaberu vším, co ve mně je. Takže teď to udělám podobně. Jen nebudu řadit, ale místo toho vezmu za зрычловач.

Podařilo se. Bez jakékoliv námahy jsem vyjel do onoho prudkého stoupání. A dále co? Sjezd k pekárně v Mokropsech a dále po rovině podél trati až do Černošic.

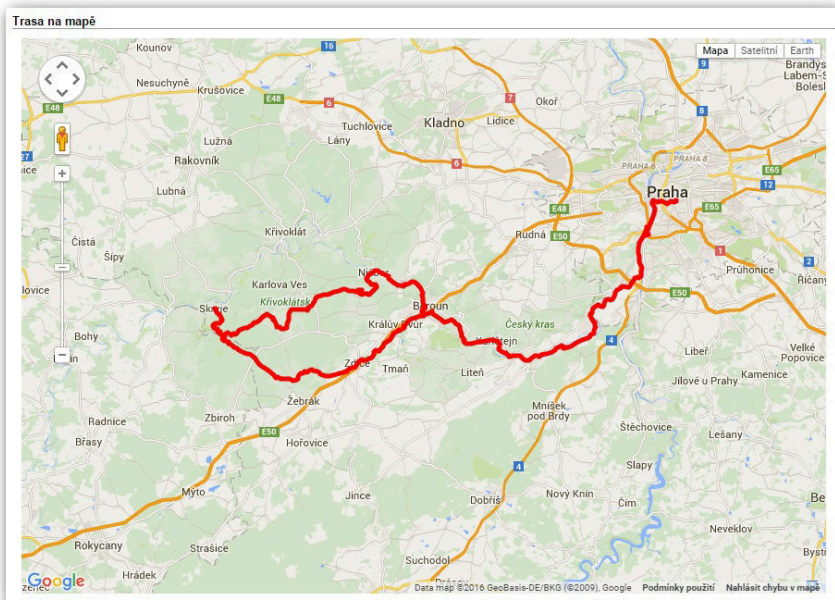
A jsem tu. Dále pojedu po cyklostezce podél řeky, která je bez jakýchkoliv horizontálních výkyvů. Dobře, vyzkouším, jak se bude chovat tempomat na delší vzdálenost. Nastavuji 17 km v hodině a nechám se vézt. Proč 17? Protože při vyšší rychlosti mi začíná být zima.

Elektronika zafungovala, kolo se rozjelo a drželo nastavenou rychlost. Po několika kilometrech jsem však odhalil značnou nepříjemnost. Je mi chladno. Ano, je to následek toho že nešlapu a tudíž netopím. Řeším to tak, že se nastavuji tempomat na hodnotu 15 km/h a motoru pomáhám šlapáním. Připadám si jako chytrá horákyň. Jedu na motor, nejedu na motor, šlapu, nešlapu... V tomto duchu, za několik desítek minut, přijíždím do Prahy. Dále už to není zajímavé. Za dalších 9 km jsem doma.

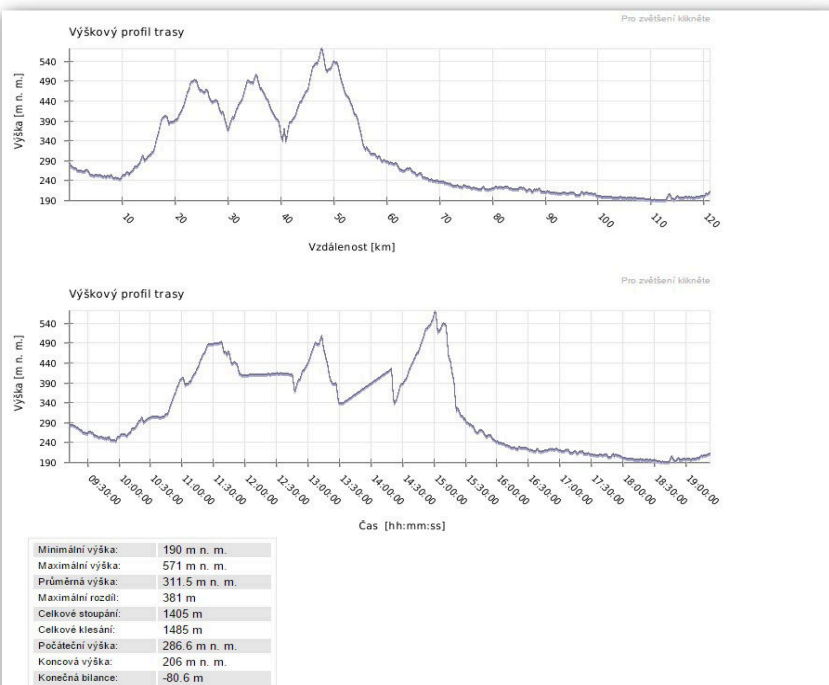
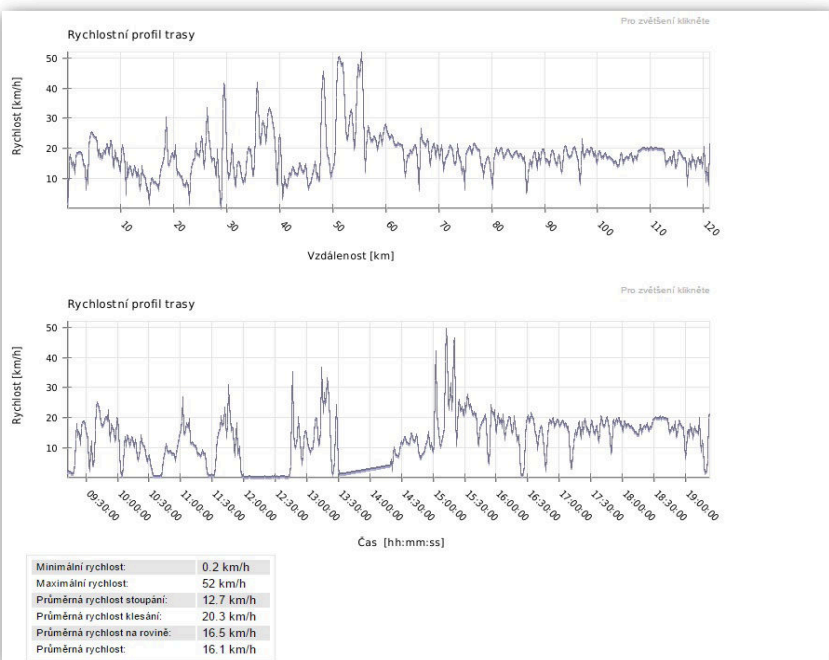
Výjezd byl velmi krásný. Celkem mě překvapilo, že jsem jen tak z voleje vypálil 120 km. Pravda, při dojezdu mi pomáhal motor, ale nijak významně. Tedy nebyl splněn jeden z cílů tohoto výjezdu, a sice testování motoru a elektrovýzbroje. Nevadí, zkusím to jindy.

Tak a to je vše.

Technická data:

Čas

Datum trasy:	6.2.2016
Čas na začátku trasy:	09:12:11
Čas na konci trasy:	19:23:06
Celková doba trasy:	10h 10m 55s
Celková doba stoupání:	3h 59m 29s
Celková doba klesání:	2h 25m 04s
Celková doba roviny:	3h 46m 22s

Vzdálenost

Celková plošná vzdálenost:	120.8 km
Celková skutečná vzdálenost:	121.2 km
Vzdálenost stoupání:	36.4 km
Vzdálenost klesání:	41.8 km
Vzdálenost roviny:	42.9 km

© Hell's Tour_{club} 2016
Dig
Neprodejné
e-mail: dig@hellstourclub.eu